

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Garștea Serghei Anton, *născut la 21 ianuarie 1975, originar și domiciliat din sat. Zubrești, r-nul Strășeni.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.04.2013 – 29.08.2014;

Instanța de apel: 06.10.2014 – 13.10.2014;

Instanța de recurs: 12.12.2014 – 28.01.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 29 august 2014, Garștea S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilite inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, la 26 septembrie 2012, aproximativ la orele 19:00, Garștea S. în timp ce se deplasa cu căruța pe una din străzile satului Zubrești din r-nul Strășeni, avînd un conflict mai vechi cu consăteanul său Gușan I., încălcînd grosolan ordinea publică și avînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv real, în prezența a mai multor persoane, manifestînd o obraznicie deosebită și demonstrînd lipsă de respect față de cei prezenți, a luat din căruța un topor și apropiindu-se de cet. Gușan I. a început să-l numească cu cuvinte necenzurate, apoi a ridicat toporul în sus îndreptîndu-l cu lama spre ultimul și spunîndu-i că îi va tăia capul a încercat să-l lovească cu toporul în cap, însă Gușan I. s-a aplecat, iar cînd s-a ridicat Garștea S. a tras toporul înapoi și l-a atins cu lama toporului la ceafă, după care i-a mai aplicat cîteva lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora părții vătămate i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 46 din 22 martie 2013, vătămări corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a

reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal – huliganism agravat, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea sau încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul I. Gumeniuc în numele inculpatului, solicitându-se casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în privința lui Garștea S., din motiv că există circumstanțe care exclud urmărirea penală.

Apelantul în argumentarea cererii de apel a menționat că cazului deferit judecății i se circumscrie pct. 9) din art. 275 Cod de procedură penală, care prevede excluderea urmăririi penale, din motiv că potrivit procesului-verbal cu privire la constatarea contravenției din 14 octombrie 2012, agentul constator în persoana OOS al CPR Strășeni, Filimon I. 1-a recunoscut pe Garștea S. vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că el, la 26 septembrie 2012, în jurul orelor 19.00, aflându-se pe una din străzile s. Zubrești din r-nul Strășeni, în timpul unei cerți cu Gușan I., intenționat i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate pentru care fapt a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 600 lei. Ulterior, în baza prevederilor art. 34 alin. (3) Cod contravențional, Garștea S. a achitat amenda în termen de 72 de ore, adică a executat pedeapsa integral, iar conform legislației în vigoare, nici o persoană nu poate fi urmărită, judecată sau condamnată de două sau mai multe ori pentru una și aceeași faptă.

De asemenea, apărătorul a mai invocat că, conform prevederilor art. 448 Cod contravențional, contestația împotriva procesului-verbal și hotărârii cu privire la contravenție poate fi depusă de către contravenient, victimă sau reprezentantul acestora, precum și de către procuror în decursul a 15 zile de la data aducerii la cunoștință a procesului-verbal cu privire la contravenție, a pronunțării hotărârii sau de la data aducerii ei la cunoștință. În cazul dat, contestația a fost depusă la 07 decembrie 2012, adică peste 53 zile, fără motivarea omiterii termenului de 15 zile și fără solicitarea repunerii în termen. Din aceste considerente, s-a opinat că încheierea judecătorului de instrucție din 28 ianuarie 2013 prin care a fost admisă contestația procurorului, a fost ilegală și nefondată, iar inculpatul urmează a fi absolvit de pedeapsa penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2014, pronunțată integral la 20 octombrie 2014, apelul avocatului Gumeniuc I. declarat în numele inculpatului Garștea S. a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, din totalitatea mijloacelor probatorii acumulate legal și verificate în cadrul ședințelor de judecată, s-a conchis că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fiind cert stabilit faptul lipsei cărorva dubii rezonabile ce țin de demonstrarea vinovăției lui Garștea S. în acțiunile infracționale incriminate.

Totodată, a fost respins, ca nefondat, argumentul invocat de către apelant precum că instanța de judecată nu a ținut cont că, la caz, este incidentă circumstanța prevăzută de pct. 9) al art. 275 Cod de procedură penală, care exclude urmărirea penală, din motiv că prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Strășeni din 28 ianuarie 2013, a fost declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 15 octombrie 2012 în privința lui Garștea S. în baza art. 78 alin. (1) Cod Contravențional, deoarece fapta considerată contravenție a fost săvârșită în condiții care o plasează sub incidența legii penale, cu remiterea materialului contravențional împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție din 15 octombrie 2012 procurorului raionului Strășeni, pentru examinare și adoptare unei hotărâri în conformitate cu prevederile art. 274 Cod de procedură penală. Or, hotărârea judecătorului de instrucție din 28 ianuarie 2013 nu a fost anulată, prin urmare aceasta fiind în vigoare pînă în prezent.

Verificînd legalitatea și temeinicia pedepsei stabilite inculpatului, și anume, cea sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, care în temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pe un termen de 5 ani, instanța de apel a menționat că cuantumul pedepsei stabilite și modalitatea de executare a acesteia este corectă și conformă legii penale.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, în prezenta cauză au fost luate în considerațiile toate criteriile de individualizare a pedepsei penale, precum și faptul că lipsesc careva circumstanțe agravante sau atenuante, iar corectarea inculpatului este posibilă și fără aplicarea pedepsei cu executarea reală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul M. Antoci în numele inculpatului a declarat recurs ordinar solicitînd casarea acesteia și încetarea procesului penal în privința lui Garștea S..

În esență, recurentul în cererea de recurs repetă aceleași argumente invocate și la etapa judecării apelului.

Subsidiar, apărătorul menționează că consideră hotărîrea instanței de apel drept neîntemeiată și ilegală din următoarele considerente:

- instanța de apel detaliat în decizia sa a enumerat totalitatea probelor conform cărora a ajuns la concluzia că corect și legal au fost încadrate acțiunile lui Garștea S. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, care dovedesc vinovăția inculpatului, deși acesta nu recunoaște vina în cele incriminate, iar legislația în vigoare prevede că nici o persoană nu poate fi urmărită, judecată sau condamnată de două sau mai multe ori pentru una și aceeași faptă;

- contrar art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelului instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărătorului;

- unul din motivele pe care le-a invocat avocatul în apelul său fiind încălcarea prevederilor art. 448 Cod contravențional, care se referă la contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, care a fost depusă peste 53 zile de către procuror, fără solicitarea de repunere în termen, temei pe care l-a enunțat instanța de apel în decizia sa, dar nu s-a expus asupra lui.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele recurentului nu au fost argumentate conform exigențelor stipulate de art. 427 din Codul de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat și expune următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul invocă ca temei de drept eroarea prevăzută de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală. Pct. 6) menționat, stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, apărătorul M. Antoci consideră că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării la etapa judecării apelului, în particular asupra faptului că, după cum opinează partea apărării, în cauză sunt prezente circumstanțe care indubitabil duc la adoptarea soluției de încetarea a procesului penal în privința lui Garștea S., din motiv că anterior a fost condamnat contravențional pentru aceeași faptă.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct. 4 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale

apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Garștea S., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunii prevăzute de articolul respectiv.

Cu referire la cele menționate de recurent precum că instanța de apel la judecarea apelului declarat de partea apărării nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, adică huliganismul agravat.

În continuare, făcînd o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la dispunerea încetării procesului penal în privința lui Garștea S., sunt vădit nefondate, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de respingere a argumentelor invocate de apărător în acest sens.

Pe această linie de considerente, subsidiar la cele menționate de instanța de apel, Colegiul penal expune următoarele argumente în susținerea concluziei de inadmisibilitate a recursului declarat.

Așadar, pornind de la prevederile art. 22 Cod de procedură penală, se reține că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Principiul *non bis in idem* reglementat de norma constituțională îl regăsim și în art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și libertăților fundamentale, care stipulează că: „*Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost deja condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiași stat*”.

În privința condițiilor de aplicare a textului, reținem, în primul rînd, că pentru a putea invoca dreptul pe care acesta îl consacră, persoana în cauză trebuie să fi suferit o condamnare, să fi fost achitată sau să se fi dispus încetarea urmăririi penale pentru fapta cu privire la care este din nou urmărită sau judecată.

În al doilea rînd, important este de reținut că atîta vreme cît o hotărîre judecătorească de condamnare sau de achitare poate face obiectul unei căi de atac potrivit normelor procesuale naționale, regula *non bis in idem* nu-și găsește aplicarea. Jurisprudența instanței europene este clară și constantă în acest aspect.

Principiul „necondamnării repetate pentru una și aceeași faptă” este aplicabil ori de cîte ori autoritățile competente formulează din nou împotriva unei persoane o acuzație în materie penală după pronunțarea unei noi hotărîri definitive de condamnare sau de achitare

în același stat, hotărîre care se bucură de autoritate de lucru judecat cu privire la această faptă.

Acest articol se referă nu numai la dreptul de a nu fi judecat, condamnat de două ori pentru aceeași faptă, ci și la dreptul de a nu fi urmărit penal de două ori pentru aceeași faptă. În cazul dat trebuie să persiste următoarele condiții:

- să existe o hotărîre de condamnare la o pedeapsă penală din cea prevăzută de legea penală, fie de achitare, a unei persoane împotriva căreia a fost formulată o acuzație în materie penală și nu contează la care grad de jurisdicție s-a adoptat hotărîrea respectivă;

- hotărîrea de condamnare sau de achitare să fie definitivă conform legii și procedurii penale ale statului respectiv, fie prin epuizarea căilor ordinare de atac, fie prin neexercitarea acestora;

- autoritățile judiciare competente să formuleze din nou aceeași acuzație, privind aceleași fapte cu caracter penal, împotriva aceleiași persoane. Nu prezintă importanță în această a doua procedură dacă faptele au aceeași încadrare juridică sau o altă încadrare juridică, important este că fapta să cuprindă aceleași acțiuni.

Autoritatea de lucru judecat este considerat un principiu, exprimat prin adagiul *non bis in idem* - principiu care nu mai permite declanșarea unei noi judecăți cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană, dacă acestea au făcut obiectul unei judecăți pentru care există deja o hotărîre definitivă.

În ideea necesității conferirii unui caracter de stabilitate activității de justiție, s-a decis că hotărîrile judecătorești definitive sunt executorii și se bucură de autoritate de lucru judecat. Principiul *non bis in idem*, dacă își găsește aplicarea, nu mai permite dezvoltarea unei noi activități de judecată cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană. În acest context hotărîrea este considerată că reprezintă o expresie a adevărului (*res iudicata pro veritate habetur*), or în acest fel se asigură stabilitatea ordinii de drept.

În materia aplicării principiului discutat, este relevant și prezintă interes hotărîrea Marii Camere a Curții Europene a Drepturilor Omului din 10.02.2009 în cauza *Zolotuhin c. Rusiei*, unde amintim că reclamantul a solicitat Curții să declare că au fost încălcate prevederile art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție în privința sa, atunci când instanțele naționale l-au condamnat mai întâi, în mod contravențional, pentru fapta de huliganism, apoi, tot pentru aceeași faptă de huliganism, a fost tras la răspundere penală conform Codului penal.

Marea Cameră a făcut, mai întâi, analiza jurisprudenței sale în materia aplicării principiului *non bis in idem* și a decis să adopte o interpretare a acestui principiu, care se întemeiază în mod strict numai pe identitatea de fapte materiale, fără a reține în calitate de criteriu pertinent calificarea juridică diferită a aceluiași fapte.

Curtea Europeană a hotărît că: „art. 4 din Protocolul nr. 7 trebuie înțeles în sensul că el interzice nu numai judecarea, dar și urmărirea penală (indiferent că ulterior Zolotuhin a fost achitat pentru săvârșirea infracțiunii de huliganism), a unei persoane pentru o a doua „infracțiune”, în măsura în care aceasta are la origine fapte identice sau fapte care sunt, în substanță, aceleași.”

Curtea, în urma examinării, a constatat că reclamantul a fost condamnat, mai întâi, pentru săvârșirea unor „fapte perturbatorii minore” (pentru încălcarea brutală a ordinii publice, adică pentru huliganism), în cadrul unei proceduri contravenționale asimilate unei proceduri penale, în sensul autonom dat noțiunii în cadrul Convenției și după ce această condamnare a devenit definitivă, împotriva lui a fost formulată o altă acuzație penală, în cadrul unei proceduri penale, referitor la săvârșirea aceluiași „acte perturbatoare”, adică „acte de tulburarea a liniștii și ordinii publice” înscrise în Codul contravențional, cât și de prevederile Codului penal al statului în cauză.

Astfel, prin aceste două proceduri diferite pentru comiterea aceluiași fapt, autoritățile statului au încălcat principiul *non bis in idem*, garantat de art. 4 din Protocolul nr.7 la Convenție.

Față de cele ce preced, expunem opinia că stabilirea în privința inculpatului a sancțiunii contravenționale sub formă de amendă și anularea ulterioară a acesteia de către instanța de judecată, nu poate fi considerată ca o pedeapsă penală pentru fapta săvârșită în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și nu este incident cazul principiului *non bis in idem*.

Drept urmare, Colegiul penal remarcă aici că Judecătoria Strășeni conducându-se de prevederile art. 449 alin. (1) Cod contravențional, prin hotărîrea sa din 28 ianuarie 2013 a casat decizia agentului constatator din 15 octombrie 2012, prin care Garștea S. a fost sancționat în baza art. 78 alin. (1) Cod Contravențional, din motiv că fapta considerată contravenție a fost săvârșită în condiții care o plasează sub incidența legii penale, cu remiterea materialului cauzei contravenționale împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenția procurorului raionului Strășeni, pentru examinare și adoptarea unei hotărîri în conformitate cu prevederile art. 274 Cod de procedură penală.

Hotărîrea respectivă fiind susceptibilă de atac - cu recurs, în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău.

Însă, așa cum rezultă din actele cauzei această hotărîre nu a fost contestată în ordine de recurs și în conformitate cu prevederile Codului contravențional, a devenit definitivă și irevocabilă, avînd autoritate de lucru judecat.

Așadar, se apreciază drept eronată poziția apărătorului care consideră că aceleași situații de fapt, în cauza deferită judecătii, i s-a acordat o dublă valență juridică, adică inculpatul fiind inițial condamnat contravențional pentru huliganism în baza art. 78 alin. (1) Cod Contravențional, ulterior a fost condamnat și penal pentru infracțiunea de huliganism agravat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Poziția apărătorului în acest sens este vădit neîntemeiată, reieșind din cele expuse supra, or încheierea Judecătoriei Strășeni din 28 ianuarie 2013 a răsturnat situația existentă și a anulat sancțiunea contravențională aplicată în privința lui Garștea S., cu remiterea materialelor acuzatorului de stat pentru pornirea unei investigații penale.

Totodată, referitor la alegațiile recurentului cu privire la faptul că contestația împotriva deciziei agentului constatator din 15 octombrie 2012 a fost depusă de procuror cu depășirea termenului prevăzut de lege, se reține că aceste critici puteau fi invocate prin declararea recursului împotriva hotărîrii Judecătoriei Strășeni din 28 ianuarie 2013, prin urmare ținînd cont de faptul că aceasta nu a fost contestată în termenul prevăzut de lege și

a devenit irevocabilă argumentul respectiv al recurentului urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar criticele din recursul declarat de partea apărării în acest aspect, sunt neîntemeiate.

Din atare considerente, instanța de recurs, în speță, nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate de partea apărării în recursul deferit spre soluționare, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, legală și motivată.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel în privința inculpatului Garștea S., nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorii judiciare prevăzute de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către apărătorul M. Antoci.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2014, în cauza penală privindu-l pe Garștea Serghei Anton, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 05 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru